

H. Jørgensen: Naar den høitærede Minister har sagt, at Vedkommende kunde jo sege om det, saa kunde de maaskee faae Mulcten nedsat, saa skal jeg dog dertil bemærke, at, naar en Bondemand, som har en halv Snees Mil at reise, bliver mulcteret paa Veien paa 10 Rbd., fordi han har lidt Dørvægt paa Bognen, hvor skal han saa hen med sit Andragende? Han forstaaer ikke saaledes at skrive Klager; han maa nøies med at betale de 10 Rbd. og dermed er han færdig. Det kan nok skee paa mange andre Maader, naar det træffer med Folk, som ere mere oplyste; de kunne forebringe deres Ansøgninger for Ministeriet paa den rette Maade, og saa kunne de maaskee faae Lempelse. Jeg kan derfor ikke Andet end mene, at det er en stor Urimelighed med disse høie Mulcter, og jeg er sikker paa, at, dersom Lovforslaget skulde falde her, saa vil der indkomme en uhyre Mængde Andragender fra forskjelligte Steder her i Sjælland om, at Sagen maa komme for igjen næste Gang, og jeg vil derfor bede Thinget om at tage Sagen under Overveielse; thi jeg finder virkelig, at den er en ikke uvigtig Sag for Bondestanden, som skal kjøre paa Landeveien. Man siger, at Veivæsenet koster saa Meget. Men, naar jeg vil see tilbage paa den Tid, da jeg selv var med at lave Hovedlandeveie, saa synes det mig rigtignok noget underligt, at jeg nu skal mulcteres saa strengt, for at kjøre paa den. Jeg har været med som Dreng. Vi maatte ligge paa Landeveien 8 Dage ad Gangen og have vores Steen og Gruus og Jord paa Veien i stor Mængde. Saaledes har Bonden selv lavet Veien, og nu skal han lagges Hindringer i veien for, at kjøre paa den samme Vej med sine Varer til Hovedstaden. Jeg vilde blot ønske, at de, som tale imod denne Sag, selv skulde bringe deres Varer til Kjøbenhavn, for at faae Pengene til at svare deres Udgifter af og til at erhverve Livets Ophold for, saa vilde de maaskee endda ikke sige, at det var en saa ubetydelig Sag at give 10 Rbd. i Mulct.

Herved skal jeg anbefale til det ærede Thing, om det ikke synes, at det nok kan gaae ind paa en Sag som den, der her foreligger. Da ingen flere forlangte Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag:

At § 2 udgaaer, og i sammes Sted optages en Paragraph i Loven saalydende:

„Den i Pl. 27de Mai 1848 § 2 bestemte Mulct af 10 Rbd. kan ikkun affordres, naar Dørvægten findes at være over 9 Lpd., hvorimod Mulcten for mindre Dørvægt bestemmes efter følgende Skala:

For Dørvægt	
indtil 1 Lpd. incl.	erlægges en Mulct af 1 Rbd.
over 1 Lpd. indtil 2 Lpd. incl.	„ „ 2 —
„ 2 — „ 3 —	„ „ 3 —
„ 3 — „ 4 —	„ „ 4 —
„ 4 — „ 5 —	„ „ 5 —
„ 5 — „ 6 —	„ „ 6 —
„ 6 — „ 7 —	„ „ 7 —
„ 7 — „ 8 —	„ „ 8 —
„ 8 — „ 9 —	„ „ 9 —

Overtrædelser af de i Pl. 27de Mai 1848, § 1 Lit. b, c og d givne Forfrister blive, hver især, at ansee med en Mulct af 2 Rbd. for hver Gang, Noget i samme gjør sig skyldig, blev vedtaget med 28 Stemmer mod 2.

Sagens Overgang til 3die Behandling blev derefter vedtagen med 30 Stemmer mod 1.

Rettelser.

- Nr. 181, Sp. 2849 L. 22 f. o. „det er jo ganske vist Brugerens contractmæssige Ret, der skal holde Loven hellig“ læs: „det er jo ganske vist, at Brugerens contractmæssige Ret skal Loven holde hellig“.
- — Sp. 2850 L. 17 f. n. „ikke“ udgaaer.
- — f. Sp. L. 7 f. n. „Fideicommissberettigedes“ læs: „Fideicommiss rettigedes“.
- — Sp. 2851 L. 25 f. o. „Bæstene“ læs: Fæstene“.
- — f. Sp. L. 30 f. o. „under Betragtningen af Fæsteholdene paa disse Forhold“ læs: „under Behandlingen af Fæsteholdene og paa disse Forhold“.
- 183, Sp. 2885, L. 16 „den ærede“ læs: „en æret“.